

Arrest

nr. 65 584 van 16 augustus 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 4 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat S. LELIAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 12 oktober 2009 en dient een asielaanvraag in op 13 oktober 2010.

Het dossier van verzoeker werd door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal), waar verzoeker werd gehoord op 1 maart 2011.

Op 5 april 2011 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Albanese origine, afkomstig uit O. (...) (gemeente R. (...)). U beschikt over het Kosovaarse staatsburgerschap. Sinds augustus 2009 bent u drie maal in uw huis

aangevallen door drie gemaskerde etnische Albanezen. De aanleiding hiervoor was uw bezoek in juni 2009 bij uw oom A.M. (...) die al dertig of veertig jaar in Belgrado woont. De drie beschuldigen uw oom ervan een Servische spion te zijn tijdens het Kosovaars gewapend conflict in 1999. In de periode augustus /oktober 2009 vielen etnische Albanezen drie keer uw woning binnen en ze gebruikten hierbij fysiek geweld. Zowel u als uw vader werden door hen geslagen. Ze vroegen ook herhaaldelijk naar uw oom A.(...). Tijdens de derde aanval in uw ouderlijk huis is tijdens een gevecht met uw belagers uw arm gebroken. Twee mannen namen u vast en sloegen u op de grond waarbij u op uw linkerarm viel. U bent niet naar een regulier ziekenhuis geweest, maar genoot een alternatieve behandeling voor uw breuk van de arm. Hierbij werden er houten plankjes aan uw arm bevestigd. U diende geen klacht in bij de Kosovaarse autoriteiten omdat uw belagers dreigden uw huis in brand te steken indien u stappen ondernam bij de politie. Deze problemen deden u uiteindelijk besluiten Kosovo te verlaten op 9 oktober 2009. U zou in België aangekomen zijn op 12 oktober 2009 en diende de volgende dag uw asielaanvraag in. Tijdens u verblijf in België is uw ouderlijke woning nog één maal beschoten geweest door onbekenden. Hiervoor heeft uw vader naar de Kosovaarse politie in Rahovec gebeld. Uw broer ging dan naar het politiebureau maar ze wilden hem niet geloven en hebben hem twee klappen gegeven in zijn gezicht. U denkt dat uw vader geen stappen ondernomen heeft om het ontoereikend optreden van de politie aan te klagen. U kan niet terug naar Kosovo terug omdat u vreest vermoord te zullen worden. Bijkomend haalde u aan dat u door de verschillende aanvallen een psychisch trauma heeft opgelopen. Na uw aankomst in België startte u een relatie met een 46 jarige Belgische vrouw, G.L. (...). U hebt ondertussen een aanvraag ingediend om met haar te trouwen. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: een Kosovaarse identiteitskaart afgeleverd op drie april 2009; een geboorteakte; een bewijs van goed gedrag en zeden, afgeleverd op 14 januari 2011 te R. (...); een verklaring van uw vader, H.M. (...), over de redenen waarom u Kosovo heeft verlaten, met bijhorende bevestiging van de rechtbank van Prizren van de identiteit van uw vader en het feit dat hijzelf de verklaring heeft afgelegd, uitgegeven op 12 oktober 2009 te Prizren; een medisch attest van het AZ Sint Jan in Brugge en een CD ROM betreffende uw gebroken arm, en een bewijs dat u in België een alfabetisatiecursus gevolgd heeft.

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Kosovo verlaten te hebben en/of er niet naar terug te kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of omwille van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient gewezen te worden op een aantal hiaten en onwaarschijnlijkheden die uw geloofwaardigheid op de helling zetten. Zo verklaarde u dat u bij een inval van uw belagers uw pols heeft gebroken en deze liet behandelen door een alternatieve genezer. U kende echter de naam niet van deze persoon die u behandelde en u wist ook niet te zeggen hoe oud hij was (CGVS p.17). Aanvankelijk verklaarde u dat uw vader na uw vertrek naar de politie gegaan is en dat hij door de politie geslagen werd (CGVS, p. 11). Daarna wijzigde u echter uw verklaringen en stelde u plots dat uw vader niet naar de politie ging maar enkel belde. Uw broer was gegaan en het was hij die werd geslagen (CGVS, p. 18). Verder is het allerminst aannemelijk dat u meer dan tien jaar na de oorlog plots bedreigd zou worden nav een bezoek aan uw oom A. (...) die al dertig of misschien zelfs meer dan veertig jaar in Belgrado woont. Nog ongeloofwaardiger is uw bewering dat uw belagers na al die jaren nog zouden vragen naar de verblijfplaats van uw gepensioneerde oom (CGVS, p. 14 en 15).

Hoe dan ook heeft u niet aangetoond dat u omwille van uw problemen met enkele privé personen die u bedreigden geen of onvoldoende beroep kon/kan doen op de bescherming van de in Kosovo aanwezige plaatselijke of internationale autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt immers duidelijk dat u nooit klacht hebt ingediend en u zich nooit tot de autoriteiten heeft gewend (CGVS p.18). Uw motivatie om geen klacht in te dienen, met name omdat u bang was dat uw belagers uw woning in brand zouden steken (CGVS p.18), kan niet weerhouden worden als een aanvaardbare uitleg voor uw nalatigheid. Het is immers de taak van de autoriteiten om u, indien nodig, bescherming te bieden en een onderzoek te voeren. Om een onderzoek te voeren en resultaten te kunnen boeken moeten de autoriteiten evenwel op de hoogte zijn van alle gegevens betreffende uw problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij vanzelfsprekend ook niet optreden. U voegde wel toe dat uw vader na uw vertrek naar de politie zou gegaan zijn. Hij zou echter niet geholpen zijn en uw broer zou zelfs door de politie geslagen zijn (CGVS, p. 11, 18 en 19). Bovenstaande is echter een blote bewering die u niet aan de hand van concrete elementen heeft kunnen staven. Integendeel, deze bewering strookt allerminst met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die in bijlage aan het administratieve dossier is toegevoegd. Hieruit blijkt immers dat er in het algemeen gesteld kan

worden dat etnische Albanezen voldoende bescherming kunnen genieten in Kosovo. De in Kosovo aanwezige autoriteiten willen en kunnen wel degelijk bescherming bieden aan diegenen die problemen hebben/vrezen, en er zijn voldoende wettelijke procedures voor de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven. Voorts werd in februari 2008 gestart met de ontplooiing van de European Union Rule of Law Mission in Kosovo (EULEX). Op 9 december 2008 werd deze missie daadwerkelijk operationeel. Deze missie heeft als doel de Kosovaarse autoriteiten bij te staan bij de verdere uitbouw van een goed functioneel politie-en justitieapparaat. Tevens blijkt uit de informatie die eveneens in bijlage aan uw administratieve dossier werd gevoegd, dat nadat de "Law on Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die ondermeer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, het functioneren van de KP (Kosovo Police) beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk overeenstemt. Tevens blijkt uit deze informatie dat de KP haar taken inzake ordehandhaving goed uitvoert. Bovendien wordt de KP door de Eulex Police component bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, wars van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Ik meen dan ook dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat u verklaarde persoonlijk nooit problemen gehad te hebben met de autoriteiten in Kosovo (CGVS p.19 en p.20)

Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen dat u zich niet elders in Kosovo zou kunnen vestigen om aan de problemen met uw belagers te ontsnappen. Toen u gevraagd werd waarom u zich niet elders in Kosovo zou kunnen vestigen, verklaarde u dat u dit niet kon omdat u uw familie niet in gevaar wou brengen, hetgeen niet als aanvaardbare uitleg kan worden weerhouden (CGVS p.18).

Wat uw psychische problemen betreft, die u niet op de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldde waardoor de geloofwaardigheid ervan ernstig op de helling komt te staan, dient er ten slotte opgemerkt te worden dat u in uw land van herkomst geen medische hulp heeft gezocht. Naar aanleiding van de incidenten moest u immers onmiddellijk vluchten uit Kosovo, waardoor u niet naar de dokter kon gaan. (CGVS p11) Voor hetzelfde trauma hebt u in België enkel een huisarts bezocht. Na deze consultatie werd beslist om u niet door te sturen naar een psycholoog (CGVS p. 12). Gevraagd naar de datum van uw afspraak bij de dokter moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS p.12), vervolgens wist u niet wat de diagnose was van uw medische problemen (CGVS p. 12). Ten slotte werd u gevraagd naar de naam van de medicatie. U verklaarde dat u dit niet wist (CGVS p. 12). U slaagde er evenmin in uw verklaringen aannemelijk te maken op basis van medische documenten uit België, terwijl men in uw geval redelijkerwijs kan verwachten de nodige inspanningen te hebben gedaan om dergelijk attest te bekomen. Aldus kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw bewering als zou u nav drie invallen van personen die u bedreigden omwille van uw bezoek aan een oom in Servië een psychisch trauma hebben opgelopen.

De overige door u neergelegde documenten werpen echter geen ander licht op bovenstaande vaststellingen. Deze bevestigen enkel uw identiteitsgegevens en het feit dat u in Kosovo een blanco strafblad heeft, hetgeen hier niet ter discussie staan. Wat de verklaring van uw vader betreft, met bijhorende bevestiging van de Rechtbank van Prizren, dient te worden opgemerkt dat hier geen bewijskracht kan aan gegeven worden gezien dit allerm minst een objectieve bron betreft. De rechtbank bevestigde geenszins de inhoud van deze verklaring, maar enkel de identiteitsgegevens van uw vader en het feit dat hijzelf deze verklaring heeft afgelegd. Het medisch attest en de CD met medische beeldvorming afgeleverd in België bevestigen enkel dat u ooit een fractuur had aan uw arm, maar geven geen uitsluitel over de oorzaak en de concrete omstandigheden waarin het letsel opgelopen werd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. p.11)."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van het redelijkheids-, het evenredigheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat hij tijdens zijn verhoor bij het Commissariaat-generaal duidelijke voorbeelden heeft aangehaald van zijn stelling en dat hij zich terecht beroept op de bescherming van de Vluchtelingenconventie. Verzoeker vervolgt dat hij diverse stukken heeft voorgelegd die zijn verhaal ondersteunen en dat de hiaten en onwaarschijnlijkheden waarnaar de

Commissaris-generaal in zijn beslissing verwijst, niet alleen onjuist en onbewezen zijn maar dat zij in elk geval niet van die aard zijn om de geloofwaardigheid van het verhaal van verzoeker in twijfel te trekken. Verzoeker wenst er vervolgens op te wijzen dat er ten tijde van het verhoor bij het Commissariaat-generaal een aantal communicatieproblemen stelden met de ondervrager, verzoeker heeft moeten vaststellen dat zij elkaar niet goed begrepen en dat het dus niet valt uit te sluiten dat een aantal van de antwoorden foutief vertaald werden. Verzoeker vervolgt dat de beweerde onjuistheden eenvoudig vallen te verklaren vanuit spraakverwarring, communicatiestoornissen en vertalingsproblemen tussen verzoeker en de ondervrager alsook het feit dat verzoeker door de feiten zwaar getraumatiseerd raakte en zich bepaalde zaken aldus niet goed kan herinneren. Verzoeker is in elk geval formeel dat hij het merendeel van de vragen omtrent zijn problemen in Kosovo naar behoren en geloofwaardig kon beantwoorden en hij is van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het redelijkheids-, het evenredigheids- en zorgvuldigheidsbeginsel schendt waar hij de asielaanvraag afwijst zonder daarbij rekening te houden met het asielverhaal zelf, de motivering ten gronde en de stukken die door verzoeker bij het verhoor werden neergelegd. Verzoeker meent vervolgens dat er tal van gegevens meegedeeld werden die gemakkelijk verifieerbaar zijn in het kader van een verder onderzoek zodat het zomaar negeren van deze afgeleverde informatie het redelijkheids-, het evenredigheids- en zorgvuldigheidsbeginsel schendt. Tot slot wenst verzoeker in zijn eerste middel feitelijke verduidelijkingen aan te brengen. Verzoeker is formeel dat zijn vader na de aanval telefonisch contact opnam met de politie en dat zijn broer er langs ging maar slaag kreeg zodat verzoeker meent dat hij zich in de absolute onmogelijkheid bevindt om in zijn geboorteland bescherming te zoeken tegen zijn aanvallers. Uit schrik voor represailles durfde verzoeker geen klacht neer te leggen bij de lokale politiediensten. Had hij dit wel gedaan dan had dit wellicht weinig tot niks opgeleverd nu het volgens verzoeker geweten is dat de politiediensten zeer corrupt zijn.

In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 52 en 48/3 juncto 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 1 A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het vluchtelingenverdrag) en van artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen dd. 31 januari 1967, voert verzoeker aan dat de Commissaris-generaal ten onrechte van oordeel is dat er in hoofde van verzoeker actueel in Kosovo geen reëel risico op ernstige schade is in de zin van artikel 48/4 §2, c van de vreemdelingenwet bestaat. Volgens verzoeker heeft de Commissaris-generaal onvoldoende rekening gehouden met de meest recente evoluties in Kosovo.

Verzoeker meent in ondergeschikte orde wel degelijk in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de vreemdelingenwet kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde *in casu* vast dat verzoeker nooit een beroep heeft gedaan op de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Verzoeker brengt echter geen argument aan dat aantoont dat hij geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming door zijn nationale overheid in de zin van artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet. De argumentatie dat verzoeker geen klacht durfde neer te leggen uit schrik voor represailles en dat indien hij dat wel had gedaan dit wellicht weinig tot niks had opgeleverd aangezien het geweten is dat de politiediensten er zeer corrupt zijn, zijn loutere beweringen, die niet in het minst

worden gestaafd of aannemelijk gemaakt. Zij kunnen bovendien geen afbreuk doen aan de informatie waarop de commissaris-generaal zich gesteund heeft en die zich in het administratief dossier bevindt.

Ook uit verzoekers verklaringen blijkt geenszins dat hij in Kosovo niet zou kunnen rekenen op de autoriteiten teneinde hem de nodige bescherming te garanderen. Zo zijn ook verzoekers verklaringen met name dat hij geen klacht indiende omdat hij bang was dat zijn belagers zijn huis in brand zouden steken, omdat zijn vader, die na verzoekers vertrek wel naar de politie is gegaan maar er niet werd geholpen en omdat zijn broer door de politie zou geslagen zijn, eveneens loutere beweringen, die evenmin worden gestaafd of aannemelijk gemaakt. Verzoeker toont ook niet aan dat de politie in zijn land van herkomst onwillig of onvermogen is om hem bescherming te bieden. Verzoeker beschikt dan ook over geen enkele objectieve en concrete aanwijzing waaruit blijkt dat hij verstoken zou blijven van bescherming.

Er is niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, in geval van een terugkeer naar Kosovo, aantoont.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Albanees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat de commissaris-generaal geen rekening houdt met stukken die door hem ter hoorzitting werden neergelegd, merkt de Raad op dat verzoeker niet verduidelijkt met welke stukken de verwerende partij geen rekening zou hebben gehouden.

Op elke asielzoeker rust de verplichting om in elke fase van het onderzoek zijn asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Er mag van hem verwacht worden dat hij de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft in elke fase van het onderzoek. Het argument dat verzoeker "*getraumatiseerd*" was, zonder enige verdere verduidelijking of bewijs, doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 25 oktober 2005, nr. 150.619; RvS 5 januari 2007, nr. 166.377).

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat tijdens het gehoor aan verzoeker uitdrukkelijk werd gevraagd of hij de tolk begreep en er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moesten worden. Verzoeker kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken maar hij heeft naar aanleiding van het gehoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de vertaling door de tolk (gehoorverslag CGVS 1 maart 2011, p. 20).

Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.4. In acht genomen wat voorafgaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien augustus tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. N. WELLENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. WELLENS

A. DE SMET